

Kærlighed ved sidste blik

Peter Vesth

I en lille sidegade,
ikke langt fra gammelstrand.
Ligger der et værtshus,
som er bidt af tidens tand.
Der er bare fire borde,
og stolene er slidt,
men kommer man der ofte,
kan man godt få på kredit.
*Vi var bare to tilbage,
i cafeen klokken tre.
Så ingen mennesker gloede, da vi gik
Vi var to forskræmte fugle
midt i hverdagens grå trafik.
Det var kærlighed ved allersidste blik.*

Klokken var vist mange,
og de fleste folk var gået.
Kun en enlig dame,
og jeg var i samme båd.
Vi trængte til lidt selskab,
og til en lille snak.
Og det var faktisk grunden
til vi begge sad og drak.
Vi var bare to tilbage,

Hun var ikke blandt de kønne,
og jeg er faktisk grim.
Alligevel så gik vi
tavse sammen hjem.
For kærlighed er mange ting,
og ensomhed er trist.
På tanken den var snollet,
den tændtes først til sidst.
Vi var bare to tilbage,